

8 de març

Dia de la Dona Treballadora

Manifest 2010:

Les dones continuem en una àmplia majoria ocupant les categories més precàries tant pel que fa al treball com a la situació de desocupació. Els nostres ingressos, subsidis i pensions són menors i sovint inexistents, tot i que freqüentment som les mantenedores de la llar, econòmicament i afectiva, en especial a les famílies monoparentals. I davant la situació actual de crisi, la discriminació i la injustícia ens fa més vulnerables; la precarietat i la pobresa a tot el món té rostre de dona.

Amb la incorporació de la dona al mercat laboral, atès que els homes majoritàriament no "s'han incorporat" al repartiment de les tasques de cura de les persones, s'ha creat un buit a la feina domèstica i d'atenció, que el sistema no ha cobert. Ans al contrari, s'ha desplaçat el problema a altres països on les dones immigrants han deixat desateses les seves famílies per atendre les nostres.

Les dones seguim patint violència, assetjament i maltracte psicològic i sexual a la llar i al lloc de treball. Tot i que el discurs de lluita contra la violència vers les dones es manté, els recursos per a serveis d'atenció es limiten, mentre amb la crisi augmenten els comportaments violents i minven les possibilitats econòmiques de les dones per sortir-se'n.

Vivim en un model que canvia poc i lentament, un model on prima el domini sobre l'altri (natura i persones, especialment les dones) i produir per consumir per sobre del valor de ser persones corresponsables de la nostra comunitat humana. No són raons econòmiques les de la nostra marginació, ans al contrari, és precisament aquesta marginació la que l'economia i la societat no es pot permetre.

Nosaltres, dones obreres i cristianes, acollint el missatge de Jesús de Nazaret que ens proposa que cercant l'Amor i la Justícia, tot home i tota dona pot viure amb dignitat vers la seva plenitud, **demanem a tots els governs, empreses, institucions, escoles, col·lectius i llars que:**

- Es reconegui que la tasca de cura de les persones, especialment les més febles, és i ha de ser la primera activitat humana i d'ella s'han de desprendre la producció, l'economia i l'organització social.

Dibuix: Montserrat Cabo

- Es promoguin i recolzin polítiques i accions afavoridores de la igualtat d'oportunitats, de participació i corresponsabilitat en tots els àmbits: laboral, polític, social i familiar per caminar cap a un model respectuós i equitatiu (que no igualitari), vàlid per a dones i homes.
- L'Església sigui un model per tota la societat, tot posant fi a la discriminació injusta de les dones per mostrar que som filles de Déu, que és Mare-Pare, i que per construir un món de Justícia, Amor i Pau, cal l'aportació i el treball esforçat, joïós i reconegut de tot home i tota dona.

Les dones dels Moviments Cristians i Obrers de Catalunya i Balears ens solidaritzem amb totes les dones que pateixen injustícia i ens comprometem a construir-la a tots els àmbits on ens trobem.

MOVIMENTS OBRERS CRISTIANS DE CATALUNYA I BALEARS: (ACO, GOAC, JOC, MIJAC), CAPELLANS OBRERS, RELIGIOSES/OS EN BARRIS I DELEGACIONS DE PASTORAL OBRERA DE LES DIÒCESIS DE CATALUNYA

UNA HISTÒRIA. Finals del segle XIX i principis del XX. En el tèxtil les dones constitueixen la majoria de mà d'obra. Les condicions de treball, molt dures. A finals de la primera dècada del segle XX, a Nova York hi ha grans mobilitzacions que s'estenen a tot el país. El 8 de març de 1909 hi ha una manifestació que és la culminació d'una vaga començada el 1908.

UNA PROPOSTA. L'agost del 1910 es va celebrar a Copenhagen la 2a. Conferència de Dones Socialistes. Prenen la data de la gran manifestació de Nova York com a referent i proposen que el dia 8 de març sigui el Dia de la Dona Treballadora.

UN FET. Nova York. Després de la primera celebració del 8 de març, el 1911, el 25 del mateix mes, les treballadores d'una empresa tèxtil s'han declarat en vaga i són tancades a la fàbrica. Hi ha un incendi i les portes són tancades: hi moren més d'un centenar de treballadores.

¿Per què el 8 de març?